

ÇOCUKLARIMIZIN KARNESİNİ MERAK EDERKEN, GÖTÜRECEĞİMİZ KARNEYİ DE MERAK EDİYOR MUYUZ?

Okul müdürü olarak görev yaptığım yıllarda, kanaat dönemi sonunda karneler dağıtılıp, bayrak merasimi yapılırken öğrencilerin yüzlerini dikkatle incelerdim. Kimi yüzler gayet sevinçli. Aldığı takdir ve teşekkürleri arkadaşlarına ve öğretmenlerine göstermenin mutluluğu içinde kıpır, kıpır yerinde duramazlar, hatta bir an önce eve gidip aldığı takdir ve teşekkürleri anne – babalarına ve büyüklerine göstermenin telaş ve heyecanı içindedirler. Diğer bir kısım yüzler de son derece üzüntülü karnelerindeki zayıfları arkadaşlarına ve öğretmenlerine göstermemek için fellik fellik kaçarlar, karnelerini çantalarının görünmez yerine saklarlar. Simaları ise asık, dokunsan patlayacak durumdadırlar. Zayıf karneyi, yemeyip yediren, giymeyip giydiren ve kendisinden çok şeyler bekleyen adeta ailenin umudu olan anne babasına nasıl göstereceğini düşündüklerini yüzlerinden okumak için psikolog olmaya gerek yok. Bayrak merasimi için öğrencilerin karşısına çıktığımda öğrencilerin yüzlerindeki bu görüntü bende derin bir mistik duygu uyandırır. Hayat her haliyle bir sınav. Bugün öğrencilere verdiğimiz karneler sene içinde kendilerine verilen bilgilerin bir ölçümüdür. Bu görüntü bana bir taraftan bizim de ölçme ve değerlendirmeye tabi olduğumuzu hatırlatır. İnsanoğlu her an bir sınav içindedir. Yediğiyle, içtiğiyle, söylemiyle, çoluk – çocuğu ve insanlar arası ilişkileriyle hayatımızın her anı bir sınavdır. Kaf suresi ayet(16-19) “ **Andolsun insanı biz yarattık. Ve kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. İki melek insanın sağında ve solunda oturarak yaptıklarını yazmaktadırlar. İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın. Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir de: İşte ey insan bu, senin öteden beri kaçtığın (amellerin, defterin, karnendir) denir.**” Görüldüğü gibi bizim de karnelerimiz hazırlanmakta. Nasıl insanlar, insanları kameralarla, dinleme cihazları ile kontrolü altında tutup yanlışlarını yüzüne vurduğunda insanın söyleyecek bir sözü kalmaz, itirazsız boynu bükülür. Kıyas edilmez ama Allah bizden başka hiçbir canlıya vermediği nimetleri bizim önümüze serpiştirmiş. Bunun da elbet bir bedeli olacak. İnsanoğlunun hayatında çok önemli **iki günü vardır. Birincisi doğum günü, ikincisi de niçin doğduğunu öğrendiği gündür.** Bizim dışımızda hiçbir canlı niçin yaratıldığını bilmez. Denizde yüzen balık, dağlarda yaşayan vahşi hayvanlar, evcil hayvanlar, kırlardaki böcekler hiç ama hiçbir canlı niçin yaratıldığını bilmezler. İnsan da niçin yaratıldığını idrak etmezse saydıklarımız gibi değil Allah yanında

saydıklarımızdan daha aşağı varlık olarak muamele görecektir. Mutlaka bize de bir karne verilecektir. Kıyamet suresinde (24-25) “ **Yüzler vardır ki o gün ışı ışı parlayacaktır, yüzler vardır ki o gün buruşacaktır**” Evet Allah hiç birimizi bu dünyaya yalnız göndermiyor. Bir omzumuzda meleşimiz, bir omzumuzda şeytanımızla beraber gönderiyor. Hayatta hangisini dinleyeceğimizin kararını bize bırakmış. Karnesi zayıf olan öğrencilere sorun; ileri sürdükleri mazeretin hiç biri geçerli değildir. Çünkü arkadaşları ders çalışırken onlar ya top peşinde, ya dizilerde, ya de bilgi sayar oyunlarının başında, ya da kaffelerde zamanlarını boşa harcamışlardır. Hep dikkat etmişimdir insanlar boşa harcadıkları para için üzülürler, ama boşa harcadığı zamana üzülen görmedim Karşılığı da tabi elindeki karnelerdir. Biz büyükler de yaptığımız yanlışlar karşısında hiç mazeret üretmeyelim. Omzumuzdaki melek ve şeytandan hangisini dinlediğimizi sorgulayalım.

Saygı değer veliler biraz da sizlere sitem edeceğim. Unutmayın ki Hababam sınıfında Mahmut Hoca'nın ifade ettiği gibi çocuğunuzun getirdiği karne, çocuğunuzun değil sizin karnelerinizdir. **Şunu iyi bilin ki çocuklar anne-babalarının sözlerini değil, ayak izlerini takip ederler.** Veli toplantılarında çokça rastlamışım. Öğrencisinin notunu öğrenmeye gelen velilerden çocuğunun hangi sınıfta okuduğunu bilmeyen velilere rastladım. Çocuğunun ne yiyeceğini, ne giyeceğini iyi bilen velilerden hangi sınıfta okuduğunu kiminle arkadaşlık yaptığını bilmeyen çok veliye rastladım. Kendisi okumayan anne – babalar çocuğuna okuma emrini verirken ne kadar etkili olur. Ukalalık yapmak istemem. Bu yazıyı belki evlat sahibi birçok öğrencilerim okuyacaktır. Şunu iyi bilin ki İnternette okuduğunuzu sanarak kendinizi aldatmayın. İnternette alınan bilgiler su üzerine bakmak gibidir. Kitap kokusunun yerini hiçbir şey tutmaz 1- Babalar! Çocuğuna ders çalışırken sen evde ne ile meşgul oldun? Maç mı seyrettin, yoksa ardı arkası gelmeyen tartışma programlarını mı seyrettin? Sen bunları seyrederken öbür odada çocuğun bu maçı izlemediğini sanıyorsun? Zihnen O da bu maçı seninle beraber izledi. 2- Anneler! siz de çocuğunuzu çalışma odasına kapatırken bitmek tükenmez bilmeyen pembe diziler seyrettin. Allah aşkına soruyorum. Bu dizilerden kafanda kalan ne? Dizilerin sonunu merak ettiğiniz kadar kendinizin ve kendi çocuğunuzun sonunu hiç merak ettiniz mi? Başka sorum yok. Zayıf gelen karneler için yarı yıl tatilini fırsat bilerek çocuğunuzun getirdiği karne ile birlikte, yarın kendinizin alacağı karnenizin

muhasabesini yapın ve Őu soruyu hep beraber sorun: “ Nerede hata yapıyoruz?”
Ve cevabını başka yerlerde değil, hep beraber evimizin içinde arayalım.

Nacizane benim tavsiyem: “Lütfen zaman katillerine (İnternet,bilgisayar,TV., cep telefonlarına) ocuğunuzu ve kendinizi teslim etmeyin” çocuğunuzun başarısı bu katillerin ağına düŐmemekten geçiyor. Üniversiteler ve cezaevleri dâhil Manisa ve Manisa dıŐında Ankara, İstanbul, Adana, Trabzon İzmir dâhil bir çok illerde bir çok eğitim seminerleri verdim. 321. Seminerimi de 18 Ocak günü eğitim yanıklısı Őehzadeler Belediye BaŐkanı Sayın Ömer Faruk ÇELİK beyefendi kardeŐimin desteğiyle İsmet İnönü Kız Meslek Lisesinde verdim. Kısmet olursa yarı yıl tatilinde de Almanya – Darmstadt ATİB BaŐkanı sayın Ragıp YAZICI bey ile asil ve kadim dostum Sayın Lütfi ÖZTÜRK bey kardeŐimin davetiyle DARMUSTADT – MAINZ ve FRANKFURT’da iŐçi kardeŐlerimizin kendileriyle ve çocuklarıyla beraber olacağım. Hep Őikâyet ederiz. “Gençler laf dinlemiyor” diye. Ben bunu söyleyenlere içimden gülüyorum. Söyleyecek sözünüz varsa dinleyecek genç çok. Gençler boŐ laf dinlemiyor. En pahalı dershaneye giden, aile doktoru gibi özel ve tüzel öğretmenlerin gelip gittiği ve üniversiteyi kazanamayan bir gencin semlerimden sonra bana piŐmanlıęını Őöyle dile getirdi. **“KeŐke internet kâffelerde, TV. Başında, top arkasında boŐ yere harcadığım zamanımı ve paramı doğru yerde, harcasaydım.”** Başka bir genç de: **“KeŐke içi hava dolu topun peşinde koŐtuęum kadar, ders öğrenmek için öğretmenlerimin peşinde koŐsaydım”**

“ Acaba nerde hata yapıyoruz?” diye çocuğunuzun karnesi ile birlikte yarın alacağınız kendi karnenizi ve karnelerimizi de merak ediyor muyuz?

Not: KöŐe yazarımız Kadir Keskin, İsmet İnönü Anadolu Kız Meslek Lisesi öğrencileriyle beraberdi.